

klar over, at der er begaaet store Fadæser med Hensyn til Husdyrforsikringen i den sidste Krigsperiode. Naar det er nødvendigt at drage dette Forhold frem, er det, fordi det i al Almindelighed er de fattige Husmænd, det gaar ud over. Det er dem, der kommer til at lide de store Tab. Jeg har i min Virksomhed haft Lejlighed til at se ikke en, men mange Gange, hvordan saadanne fattige Husmænd har lidt store Tab, fordi Forsikringselskaber har været saaledes ordnet, at de ikke har kunnet betale paa Grund af deres Fallit.

Naar jeg drager Spørgsmaalet frem her, er det, fordi jeg er bekendt med, at der endnu findes Virksomheder, som jeg vil betegne som lyssky, der optræder som Forsikringselskaber. De begynder deres Virksomhed med at rejse ud omkring og tegne Forsikringer væsentlig hos Husmænd. Saa snart Erstatningskravene overfor disse Selskaber bliver for store, erklærer de sig fallit og betaler saa ikke de Erstatningskrav, som de skulde. Men det, der er det skæve i dette Forhold, er, at man et Par Dage efter ser saadanne Selskaber dukke op paa ny med et nyt Navn, men med den samme Direktion, med de samme Kontorlokaler, og saa rejser Agenten igen Landet rundt med Forsikringspolicer, hvorpaa det nye Selskabs Navn er trykt, og fortæller Folk, at det er en Formssag, der skal laves noget om paa Forsikringspolicen, hvorfor han beder dem om at skrive under; og uden at disse Mennesker ved, hvad det er, glider de ind i det nye Selskab. Jeg vil haabe, at dette Forhold maa blive skarpt draget frem i den Kommission, der er nedsat til Undersøgelse af vore Forsikringsforhold.

Naar jeg saaledes udtaler mig om Forsikringselskaberne herhjemme, vil jeg for at vise, at jeg ønsker at dele Sol og Vind lige, paapege, at i vor Dyreværnelov er Forsikringselskaberne efter min Mening blevet noget forurettet. Der er for nylig faldet en Højesteretsdom angaaende et saadant Forhold. Denne Dom er selvfølgelig retfærdig affattet, men den er alligevel uretfærdig i sit Resultat, fordi Loven paa det Punkt er uretfærdig. Jeg har hørt Tale om, at man fra Dyrebeskyttelsesverdenen ønsker en Revision foretaget af denne Lov, og naar Revisionsforlaget kommer til at foreligge her, vil jeg haabe, at man ogsaa vil faa dette

Forhold ændret, saaledes at man yder Forsikringselskaberne fuld Retfærdighed.

Endnu ønsker jeg at gøre et Par rent veterinære Bemærkninger, og dér vil jeg særlig henvende mig til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som forleden Dag var inde paa en Omtale af den smitsomme Kastning, § 12 i Lov af 14. April 1920, hvorunder han rettede en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister om at søge denne Lov ændret. Jeg kan til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, stille mig ved Siden af det ærede Medlem med Hensyn til den Udtalelse, men jeg ønsker dog at pointere, at det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet denne Lov, han har fuldstændig sammenblandet Loven og den dermed følgende Instruks, idet det er en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side, naar han tror, at man alene paa Basis af Blodprøver kan foretage eller dekretere offentligt Tilsyn. Jeg ved, at den paagældende Lovbestemmelse paa mange Egne har gjort sin store Gavn, og jeg er ganske overbevist om, at mange Landboforeninger nødig vil af med den; men jeg indrømmer, at de Afspæringsbestemmelser, som findes i den foreliggende Lov, er vel strenge, og jeg haaber, at man ved en Revision kan faa disse Bestemmelser sat noget ned. Jeg vil derimod absolut modsætte mig, at man fuldstændig stryger Bekæmpelsen af denne Sygdom herhjemme; det vilde være saa meget mere uheldigt, som vi netop nu har nogle Chancer for Eksport af Avlsdyr, og det gælder derfor for os om, at vore Dyr er i en saa sund og god Konstitution som vel muligt. Jeg skal til Belysning af dette Forhold meddele, at et Land som Norge for nogle Aar siden har indført Bestemmelser fuldstændig lig de Bestemmelser, vi har herhjemme, og at man deroppe baade indenfor Landbokredse og Veterinærkredse er udmærket godt tilfreds med de Resultater, man har naaet. Jeg er endvidere bekendt med, at man i England for ganske nylig har indført lignende Bestemmelser og har brugt vor Lovgivning som Mønster; derovre har man dog netop taget Afstand fra de skarpe Isolationsbestemmelser, vi har i vor Lov.

Endelig vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig i en nær Fremtid at tage op til Behandling et Lovforslag, hvorved